11/10/2020

Порука наде Скупштине канонских епископа САД



Ми, чланови Скупштине канонских православних епископа Сједињених Америчких Држава, окупљени на овом првом састанку на даљину 6-7. октобра 2020. године, шаљемо очинску поруку хришћанске наде и духовног бодрења нашем свештенству и верним, као и свима људима добре воље, у овим незапамћеним временима тренутне глобалне здравствене кризе, политичке поделе и друштвених сукоба.

Пандемија вируса короне погодила је свако људско биће на свету неким обликом трауме: губитком живота, исцрпљујућом болешћу, одвајањем од вољених, финансијским тешкоћама или емоционалним умором. Па ипак, истина је да је са Крстом радост дошла у сав свет. Кроз ове трагедије, здравствени радници који су се жртвовали за болесне, родитељи који су морали да излазе на крај свим странама образовања и бриге за своју децу од куће, они који су без посла и они који се суочавају са финансијским тешкоћама, и свештенство које је неговало духовни и богослужбени живот својих парохијана – сви сведоче о моћи љубави и добре воље да пруже утеху у овим смутним временима. Истовремено, ова здравствена криза и енергија потребна за њено превладавање довели су и до нездравог пораста

полемичких мишљења повезаних са питањима науке, медицине и грађанских и црквених смерница. Као што се често догађа када избију на површину људске страсти, такве полемике су заразиле и друга подручја друштва, што се види у порасту расних напетости, идеолошких сукоба и политичке поларизације у овој земљи. Подсећамо све на то да, као православни хришћани који бораве у овој земљи, нисмо позвани да свој живот темељимо на краткорочним уверењима која су уобичајена на пољима политике, економије или идеологије. Напротив, позвани смо да „мислимо о ономе што је горе, а не што је на земљи“ (Кол 3, 2), полажући своју веру у Јеванђеље Господа нашега Исуса Христа и извршавајући Његову свету вољу својим настојањима да се испуне Његове животворне заповести.

У нашим садашњим околностима покушај да се одржи разуман средњи пут између супротстављених сила обезбоженог разума, с једне, и духовног лудила, с друге стране, највећи је изазов нашег времена. Као православни хришћани позвани смо да се држимо налога:„нећу свраћати ни надесно ни налево“ (5. Мојс. 2,27). Блажени Јероним учи да је узвишени или царски пут пут Онога који изјављује, не само: „Ја сам пут, истина и живот“, већ и: „Твоји путеви нису попут мог“ (Коментар на Исаију). То значи задржати поглед на Христу и Његовој жртвеној љубави према целом свету, а бити смерни у погледу својих властитих мишљења јесте пут који пропитује време док корачамо стазом достојном хришћанског позива.

Свакако, наша тренутна физичка одвојеност једних од других и духовна одвојеност од божанских служби помели су нашу умешност пловидбе тим узбурканим водама. Нама, као православним хришћанима не приличи да додајемо још терета својој браћи и сестрама, осуђујући их или удовољавајући неискреним ласкањима. Уместо тога, требало би да искрено испунимо Божји Закон носећи бремена један другога, како нас подсећа свети апостол Павле (уп. Гал. 6,2). То значи да смо позвани на истински живот трпељиве послушности, искрене смерности, искреног саосећања и пожртвоване љубави, чак и према онима од којих се разликујемо. Ово није лак задатак за људска бића, али благодаћу и снагом Крста ми који смо слаби јачамо Христом. С том благодаћу треба да одважно дајемо израза христоподобне љубави и христоподобне смерности у свету у којем многи нису у стању да виде било шта даље од сопственог мишљења. Том снагом будимо непоколебиви и останимо верни Предању древне Цркве у савременом свету, свету неизвесности и забуне. Као савет: „уздигнимо своја срца и руке ка Богу на небу“ (ПлачЈер 3,41) и сопственим речима изговоримо речи псалмопојца који кличе: „Боже, ти си Бог мој, к Теби раним. Жедна је Тебе душа моја, за

Тобом чезне тело моје у земљи сухој, жедној и безводној“ (Пс. 63,1).

Извор: Епархија источноамеричка (са енглеског превела Сања Симић де Граф)

— spc.rs